

[Ove Hansen.]

kan se på, men det er naturligvis ikke nok, at de kommer med et forslag; det skal også være et forslag, som der er mulighed for at folketinget kan acceptere.

Med hensyn til sognekommunernes, primærkommunernes, fremtidige stilling vil jeg gerne sige, at lovforslaget ikke direkte omtaler dette; men bag lovforslagets tilblivelse ligger tanken og ønsket om, at sognekommunerne nu arbejder stærkt på frivillige sammenlægninger. Mange af sognekommunerne er i gang med eller har løst opgaverne, men vi venter på mange endnu, og lad mig sige så stærkt, som det næsten kan gøres, at nu må de begynde at løse deres opgaver. Det er simpelt hen en nødvendighed, at vi får nogle større og økonomisk bærekraftige kommuner, så de kan løse de problemer, som vi i dag stiller fællesskabet kommunen over for. Nu må sognekommunerne løse deres opgaver og begynde med sammenlægninger. Der er ikke angivet nogen tidsfrist for, hvornår disse sammenlægninger skal være tilendebragt, men der kan kun gives nogle få år dertil, derefter tror jeg det bliver nødvendigt for lovgivningsmagten at gribe ind. Kommunaleformkommissionen, der skal løse problemerne omkring omegnskommunerne og købstæderne, skulle gerne være færdig til foråret 1969, og i 1970 skal vi have kommunale valg. Derfor vil jeg appellere meget stærkt til sognekommunerne om, at de inden den tid prøver at løse deres problemer, for hvis de ikke gør det, bliver det sikkert nødvendigt, at man en skønne dag her i folketinget tager problemerne op. Men sognekommunerne har de bedste forudsætninger for selv at løse deres problemer, de kender problemerne, og derfor beder vi dem om nu virkelig at gå i gang med arbejdet. Vi tilsigtede at få en 350-400 primærkommuner her i landet; vi skal altså reducere antallet betydeligt, og derfor mener vi, at nu må disse sognekommuner gå i gang med sammenlægningsproblemet.

Jeg ved godt, at når man taler om sammenlægninger, er man tit tilbøjelig til at skæve til nabokommunernes grundskyldpromiller og beskatningsprocenternes størrelse. Nu giver en promille og en beskatningsprocent ikke udtryk for, om en kommune er dejlig at bo i eller ej. Hvis en kom-

mune byder sine beboere en hel del, ja, så må det kunne mærkes på grundskyldpromillens størrelse, også på beskatningsprocentens størrelse, men tallene fortæller så lidt; andre ting kan også spille ind, og jeg vil gerne nævne et eksempel her, som jeg synes fortæller lidt om, at tallene i og for sig kan være vildledende.

Jeg har set, at man i en forstadskommune har en grundskyldpromille på 13,8 og en beskatningsprocent på 16,9, og denne kommune udskriver i skat pr. indbygger i alt om året 1.192 kr. I centralkommunen i købstaden er grundskyldpromillen 26 og beskatningsprocenten 20,1, og her udskriver man pr. indbygger 988 kr. i skat om året, altså noget under 200 kr. mindre pr. skatteyder, til trods for at de andre tal her er endda væsentligt større end dem, jeg nævnte for forstadskommunens vedkommende.

Jeg vil altså bede om, at man nu går i gang med disse sammenlægninger på frivilligt plan og prøver at finde en løsning, så vi får virkelig gode og stærke primærkommuner og også stærke sekundærkommuner. Vi skal altså have noget færre amtskommuner, færre, men stærke, så de kan gå i gang med alle de opgaver, der venter dem. Vi ved, at vi står over for mange opgaver, der skal løses; vi ved, at planlægning er en meget væsentlig opgave, og jeg tror, den kan løses bedst, når vi udruster og udstyrer kommunerne, både primærkommunerne og sekundærkommunerne, med de nødvendige beføjelser. Vi ved også, at denne lovgivning vil nødvendiggøre ændringer på det undervisningsmæssige, det sociale og det trafikale område, men det vil senere komme frem.

Med disse bemærkninger vil jeg gerne på mit partis vegne anbefale, at man stemmer for lovforslaget og for de ændringsforslag, som et flertal i udvalget har stillet, og at man stemmer imod de 14 ændringsforslag, som er stillet fra SF's side.

Alfred Bøgh: Hr. Ove Hansen har jo nu redegjort for de ændringsforslag, som flertallet har stillet; jeg skal ikke gennemgå dem i enkeltheder. Jeg kan sige som hr. Ove Hansen, at jeg anbefaler at stemme for flertallets ændringsforslag og stemme imod mindretallets ændringsforslag.

Skulle jeg opholde mig ved et enkelt af disse ændringsforslag, så skal det være det,